

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Mgr. Lic. Ing. Bc. M. K.**
bytem X

proti žalované: **Masarykova univerzita**
sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, Brno

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 5. 9. 2023, č. j. MU-IS/187671/2023/2101734/FF-5,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 3 000 Kč, který bude vyplacen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 13. 6. 2023 úspěšně složil státní závěrečnou zkoušku na Filozofické fakultě žalované v bakalářském studijním programu Psychologie s celkovým výsledkem uspokojivě („D“). Žalobce poté podal návrh na revizi hodnocení státní zkoušky dle čl. 41 Studijního a zkušebního řádu Masarykovy univerzity (dále jen „studijní řád“), neboť má za to, že měl být hodnocen stupněm dobře („C“). Děkan Filozofické fakulty žalované rozhodnutím ze dne 25. 7. 2023, č. j. MU-IS/187671/2023/2101734/FF-2, návrh na revizi hodnocení zamítl. Odvolání žalobce rektor žalované zamítl a rozhodnutí děkana Filozofické fakulty potvrdil.
2. Proti napadenému rozhodnutí se žalobce brání žalobou. Uvádí, že obhajoba bakalářské práce byla hodnocena stupněm „D“, nicméně ústní část státní závěrečné zkoušky byla hodnocena stupněm „C“ a sestávala z pěti předmětů, proto by měla tato část mít z hlediska celkového hodnocení vyšší váhu. Žalobce dále namítá pochybení, k němuž došlo v průběhu hodnocení státní závěrečné zkoušky. Zkušební komise se dle žalobce měla v případě hodnocení mezi dvěma stupni na celkovém výsledku zkoušky v souladu s čl. 26 odst. 2 studijního řádu usnést, což ovšem neučinila.
3. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nepřípustná.
4. Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení

takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

5. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Aby byl určitý úkon správního orgánu rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., musí mít takový úkon především skutečně účinky rozhodnutí, tj. musí mít povahu individuálního správního aktu, jímž jsou konkrétní osobě přímo zakládána, měněna, odnímána nebo závazně určována práva nebo povinnosti.
6. Úkolem správního soudnictví je poskytování ochrany veřejným subjektivním právům navrhovatele, nikoli provádění kontroly zákonnosti činnosti správních orgánů na principu revize (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 5 Afs 37/2011 – 77, publ. pod č. 2454/2012 Sb. NSS). Správní soudnictví je tedy prostředkem ochrany subjektivních práv, jak plyne nejen z citovaného § 65 odst. 1 s. ř. s., ale také z obecného vymezení samotného účelu správního soudnictví v § 2 s. ř. s. a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
7. Podle čl. 41 odst. 1 studijního řádu *student má právo požádat o revizi hodnocení ukončení předmětu anebo o revizi hodnocení státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce do 30 dnů od záznamu hodnocení v IS MU*. Podle odst. 2 téhož článku *děkan zruší napadené hodnocení ukončení předmětu nebo výsledek státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce, jestliže při jeho stanovení nebo v průběhu kontroly studia, státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce byl porušen některý právní předpis, popřípadě vnitřní předpis MU nebo fakulty anebo jestliže bylo hodnocení stanoveno svévolně. V takovém případě učiní děkan opatření nezbytná pro obnovení porušených práv studenta*.
8. Z uvedených ustanovení studijního řádu studentovi vyplývá právo na revizi hodnocení státní zkoušky nebo její součásti zde předepsanou procedurou. V obecné rovině má tedy rozhodnutí ve věci dodržení podmínek (stanovených studijním řádem) pro konání státní zkoušky charakter rozhodnutí ve věcech veřejné správy, které podléhá přezkumu ve správním soudnictví (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009 – 141).
9. Rozhodnutí ve věci revize hodnocení státní zkoušky nebo její součásti lze považovat za rozhodnutí vysoké školy při výkonu státní správy. Student tak má právo na „řádný proces“ při provádění revize tohoto hodnocení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 As 111/2020 – 38). Ve správním soudnictví ovšem toto právo na „řádný proces“ není předmětem ochrany samo o sobě, pokud zároveň nebylo zasaženo do hmotněprávní sféry navrhovatele. V naposledy citovaném rozsudku zkoumal Nejvyšší správní soud i tuto podmínku přípustnosti žaloby, přičemž dospěl k závěru, že do právní sféry studenta bylo zasaženo v situaci, kdy v důsledku hodnocení předmětu byl student nucen si daný předmět opakovaně zapsat v dalším semestru, byl povinen uhradit poplatek za studium a zároveň nemohl vykonat obhajobu bakalářské práce a státní závěrečnou zkoušku v původně zamýšleném termínu. Jednalo se tudíž o přímé dotčení práva na vzdělání zakotveného v čl. 33 Listiny základních práv a svobod.
10. V nynější věci se ovšem o srovnatelnou situaci nejedná. Žalobce státní závěrečnou zkoušku složil s hodnocením „D“, čímž úspěšně završil studium a získal vysokoškolské vzdělání v daném bakalářském studijním programu. Žalobce v žalobě nepředkládá žádné myslitelné tvrzení o tom, jak jej napadené rozhodnutí (a případné pochybení zkušební komise při rozhodování o tom, zda bude státní zkouška hodnocena stupněm „C“ nebo „D“) negativně

zasahuje v jeho subjektivních hmotných právech. Žádné takové dotčení práv žalobce v této věci nezjistil ani zdejší soud. I v již zmiňovaném rozsudku ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009 – 141, přitom Nejvyšší správní soud při závěrech o nepřípustnosti žaloby výslovně vycházel z toho, jak stěžovatel v žalobě dovozoval dotčení svých práv.

11. Jakkoliv tedy napadený úkon žalované je rozhodnutím ve smyslu § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a tento druh úkonu typově není vyloučen ze soudního přezkumu, v nynější věci nenaplnňuje definiční znaky rozhodnutí dle § 65 s. ř. s., tj. nezasahuje přímo do práv žalobce. Jak již bylo řečeno, správní soudy nerevidují čistotu procesu, aniž by byla dotčena právní sféra jednotlivce, neboť takový postup by byl v rozporu s účelem správního soudnictví, kterým je ochrana veřejných subjektivních práv.
12. V nynější věci je nadto třeba si uvědomit, že dle citovaného čl. 41 odst. 2 studijního řádu v případě vyjmenovaných pochybení děkan **zruší výsledek státní zkoušky nebo její součásti**. Podle čl. 41 odst. 3 studijního řádu *byl-li zrušen výsledek státní zkoušky nebo její součásti nebo výsledek obhajoby disertační práce podle odstavce 2, konají se tyto znovu před jinou komisí pro státní zkoušky nebo pro obhajoby disertačních prací*. Pokud by soud žalobu věcně projednal a dal argumentaci žalobce za pravdu, byl by v konečném důsledku výsledek státní závěrečné zkoušky zrušen a žalobce by ji musel konat znovu před jinou komisí. Hodnocení státní závěrečné zkoušky totiž již bylo provedeno a studijní řád nepředpokládá, že by se zkušební komise znovu sešla k „přehodnocení“ v minulosti konané zkoušky.
13. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.
14. Vzhledem k výše uvedenému podle zdejšího soudu napadené rozhodnutí nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť v nynější věci jím nebylo přímo zasaženo do práv žalobce. Proto soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. odmítl.
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
16. Pokud jde o zaplacený soudní poplatek, ten bude žalobci vrácen podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. března 2024

David Raus v.r.
předseda senátu